

Linjespel

Ett måleri som kretsar runt de stora livsfrågorna, men vägrar bli storvulet, utan stannar i mångbottnad innerlighet.

»Jag rör mig i en tankevärld, ytterst handlar det om känslor. Som i poesins värld. Jag söker det komprimerade uttrycket.«

Är du kristen?

– Nej. Men jag har växt upp med sådana förebilder. Värderingarna finns där; säger Yvonne Swahn och tillägger att en stor del av livet ju handlar om de eviga frågorna; Var kommer vi ifrån och vart är vi på väg?

Yvonne Swahns far var missionärsbarn. Hon är själv född i Canada och kom till Vänersborg som 11-åring. Konststudierna har hon huvudsakligen bedrivit i Göteborg. Trots att hon redan som barn visste att det var bild hon skulle syssla med, började hon måla på allvar relativt sent.

– Familjelivet kom emellan. Jag kunde inte kombinera små barn och att arbetet som konstnär. Men då de blev större, var min tid inne. Då hade jag så mycket i bagaget att det var bara att sätta igång. Det flödade.

Sedan dess målar Yvonne Swahn disciplinerat och målmedvetet.

Hon visade sitt måleri på Dalslands konst-

museum 2011. Recensionerna är fyllda av lovord över hennes starka, känslomättade ton, trots ett abstrakt uttryck: »Jag vet mig aldrig tidigare ha träffat på ett så laddat språk ... Yvonne Swahn håller på att etablera sig bland de främsta i den svenska samtidskonsten.« skrev till exempel Ewe Olsson i Östgötakorrespondenten 2008.

– Detta är mitt heltidsarbete. Jag ser mig själv som en liten länk i en stor kedja och känner en stor ödmjukhet inför mina föregångare, utan dem hade jag inte gjort det jag gör, säger Yvonne Swahn och nämner Goya som en stark förebild.

– Jag beundrar hans mod att göra det han måste göra. Han gav inte vika för överheten. Han följde sin inre röst och det tror jag man måste göra. Man måste tro på det man kan.

Hon arbetar intuitivt. Och ser på sig själv som en förmedlare, ett medium, för inre krafter och koncentrerade meddelanden.

– Landskap sitter djupt i mig. Jag vandrar ofta

72

i naturen, den betyder oerhört mycket. Naturen ger tröst och kraft, ja, den har allt.

Hennes måleri är aldrig förutbestämt. Motivet växer fram under processen, där färglager, läggs ovanpå färglager i tunna skikt, som ger bilden både djup och transparens.

– Jag rör mig i en tankevärld, ytterst handlar det om känslor. Som i poesins värld. Jag söker det komprimerade uttrycket.

En tändande gnista behövs för att hon ska fortsätta. Det kan vara ett blyertsstreck, eller en färg som hamnat precis rätt.

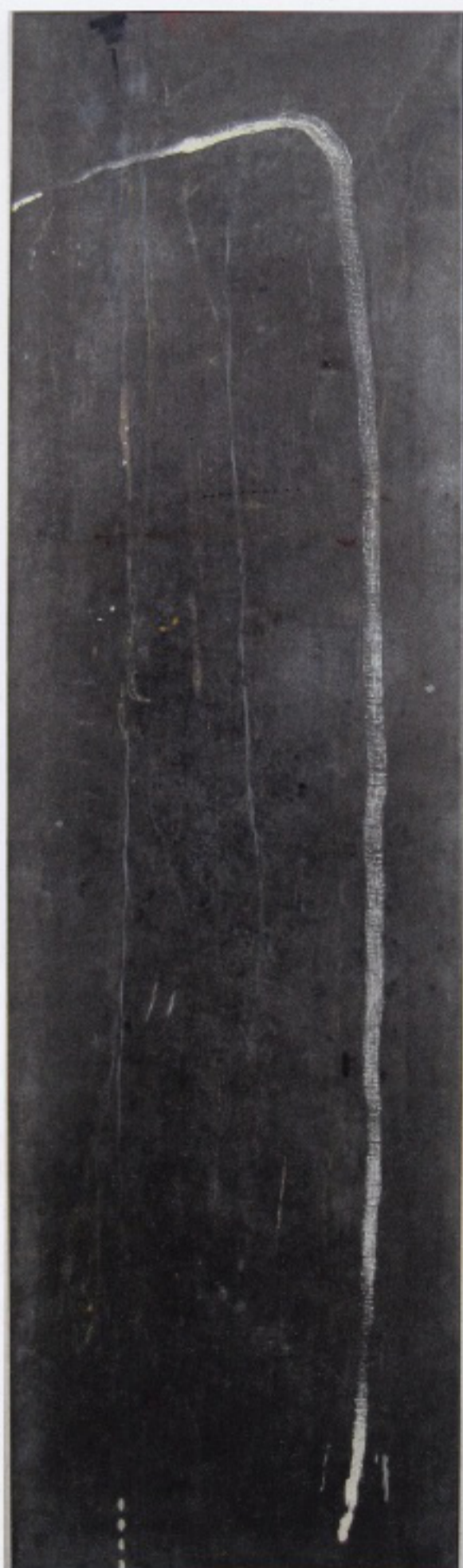
– Jag pratar med bilden. Ibland svarar den och då blir det en vägledning, säger Yvonne Swahn och tillägger att det kan vara svårt att sätta stopp, att säga »Nu är det klart, nöj dig nu«.

– Jag är väldigt självkritisk.

Titlar tycker hon om. De kommer till när målningen är färdig och är en god ledning för betraktaren, även om det inte är menat så.

– Titeln är en sammanfattning av bilden för mig själv, sen kan andra människor se något annat.

Hon lyssnar mycket på radio, läser mycket, och har en liten bok i vilken hon samlar ord, meningar och uttryck som berör henne. Den kommer till användning då målningen ska få sin titel.

Vänster sida:
Tidsvolv

Denna sida:
Vänster: Vila lugnt
Höger: Långdraget